

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Sučanskej a sudcov JUDr. Emila Franciscyho a JUDr. Eleny Siebenstichovej, v právnej veci žalobcov **1/ Ing. M. V.**, bývajúceho v B., **2/ JUDr. D. V.**, bývajúcej v B., **3/ M. V.**, bývajúceho v B., všetkých zastúpených JUDr. F. V., advokátom so sídlom v B., proti žalovaným **1/ Ing. P. Š.**, bývajúcemu v B., **2/ Ing. I. Š.**, bývajúcej v B., **3/ M. B.**, bývajúcej v B., všetkých zastúpených Advokátskou kanceláriou K. spol. s r.o., so sídlom v B., P., IČO: X., **o určenie neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 15 C 182/2005, o dovolaní žalobcov 1/, 2/, 3/ a žalovaných 1/, 2/, 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. novembra 2009 sp. zn. 14 Co 123/2009, v spojení s opravnými uzneseniami z 21. januára 2010 sp. zn. 14 Co 123/2009 a z 2. marca 2010 sp. zn. 14 Co 123/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcov 1/ až 3/ **z a m i e t a .**

Dovolanie žalovaných 1/ až 3/ **o d m i e t a .**

Účastníkom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 15. novembra 2007 č.k. 15 C 182/2005-155 určil, že právny úkon žalovaných z 29. júna 2005, ktorým odstúpili od kúpnej zmluvy uzavretej 4. mája 2005 ohľadom prevodu spoluvlastníckeho podielu nehnuteľností v katastrálnom území Banská Bystrica zapísaných na liste vlastníctva č. X. ako obytný dom súpisné číslo X. na parcele č. X. a parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoría vo výmere X. m², je neplatný. Účastníkom nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil tým, že žalovaná 3/ ako predávajúca a žalovaní 1/ a 2/ ako kupujúci uzavreli predmetnú kúpnu zmluvu (na základe ktorej Správa katastra Banská Bystrica povolila vklad do katastra 1. júna 2005 pod č. V.), avšak pri jej uzatváraní porušili zákonné predkupné právo v zmysle § 140 Občianskeho zákonníka, ktoré žalobcom 1/ a 2/ prislúcha ako podielovým spoluvlastníkom uvedených nehnuteľností v podiele 68/400 a žalobcovi 3/ ako podielovému spoluvlastníkovi týchto nehnuteľností v podiele 120/800. Žalobcovia 1/ až 3/ ako oprávnení z porušenia predkupného práva vyzvali právnym úkonom zo 14. júna 2005 (doručeným žalovaným 1/ a 2/ 18. júna 2005) žalovaných 1/ a 2/ ako nadobúdateľov a osoby povinné z porušenia predkupného práva, aby z ich spoluvlastníckeho podielu predali žalobcom 1/ a 2/ spoluvlastnícky podiel 289/10000 a žalobcovi 3/ spoluvlastnícky podiel 255/10000, a to za podmienok, za ktorých žalovaní 1/ a 2/ spoluvlastnícky podiel nadobudli od žalovanej 3/ (§ 140 a § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Žalovaní 1/ a 2/ tejto výzve nevyhoveli a právnym úkonom z 29. júna 2005 odstúpili od kúpnej zmluvy uzavretej so žalovanou 3/ (§ 597 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalobcovia 1/ až 3/ podali 4. júla 2005 žalobu, ktorou sa domáhali nahradenia prejavu vôle žalovaných 1/ a 2/ previesť z nimi nadobudnutého spoluvlastníckeho podielu predmetných nehnuteľností do ich spoluvlastníctva podiely požadované vo výzve zo 14. júna 2005 (uvedené konanie je vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 12 C 75/2005). Žalobcovia 1/ až 3/ po zistení, že účastníci vyššie označenej kúpnej zmluvy urobili prejav smerujúci k odstúpeniu od nej, podali na súde tiež žalobu proti žalovaným 1/ až 3/ o určenie neplatnosti tohto odstúpenia od kúpnej zmluvy. Predmetné nehnuteľnosti boli (v rozsahu spoluvlastníckeho podielu, ktorým bolo disponované kúpnu zmluvou uzavretou medzi žalovanými 1/ až 3/) následne dotknuté viacerými právnymi skutočnosťami: a) žalovaná 3/ po odstúpení od kúpnej zmluvy ako „obnovená“ spoluvlastníčka darovacou zmluvou z 27. decembra 2005 previedla predmetný

spoluvlastnícky podiel na L. M., b) L. M. a žalovaní 1/ a 2/ uzavreli 25. februára 2006 zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, c) L. M. zriadila 31. marca 2006 závet, ktorým za dedičov jej spoluvlastníckeho podielu na uvedených nehnuteľnostiach ustanovila žalovaných 1/ a 2/, d) L. M. zomrela 12. decembra 2006, e) žalovaní 1/ a 2/ na základe osvedčenia o dedičstve po L. M., ktoré vydala Okresným súdom Banská Bystrica ustanovená súdna komisárka – notárka JUDr. J. N. 16. apríla 2007 pod sp. zn. 25 D 769/2006, Dnot 4/2007, nadobudli spoluvlastnícke podiely každý po 34/400 predmetných nehnuteľností. So zreteľom na uvedené skutkové a právne okolnosti dospel súd prvého stupňa k záveru, že žalobcovia 1/ až 3/ osvedčili ich naliehavý právny záujem (§ 80 písm. c/ O.s.p.) na nimi požadovanom určení neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy, lebo v prípade vyhovenia ich žalobe dôjde k pozitívnej zmene ich právneho postavenia. Poznamenal, že v prípade absolútne neplatného právneho úkonu sa podanie žaloby nepodmieňuje existenciou naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti takéhoto úkonu. Podľa jeho právneho názoru je odstúpenie od kúpnej zmluvy absolútne neplatný právny úkon (§ 39 Občianskeho zákonníka) a jeho cieľom bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka) zmariť realizáciu práva žalobcov 1/ až 3/, ktoré im vzniklo z porušenia ich predkupného práva žalovanými 1/ až 3/. Pokiaľ na základe kúpnej zmluvy boli žalovaní 1/ a 2/ zapísaní v katastri nehnuteľností ako podielovní spoluvlastníci predmetných nehnuteľností, nemohlo dôjsť na základe absolútne neplatného odstúpenia od tejto kúpnej zmluvy k zápisu obnovujúceho vlastníctvo v katastri nehnuteľností v prospech žalovanej 3/. Následne ani žiadna z majetkových dispozícií nemohla zmeniť nič na tom, že žalovaní 1/ a 2/ sú naďalej spoluvlastníkmi nehnuteľností.

Na základe odvolania žalovaných 1/ až 3/ Krajský súd v Banskej Bystrici prvším rozsudkom zo 17. apríla 2008 sp. zn. 14 Co 58/2008 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietol. Žalobcov 1/ až 3/ zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovaným 1/ až 3/ náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania. Na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že žalobcovia nepreukázali naliehavý právny záujem na určení neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy. Vychádzal z názoru, že pri posudzovaní existencie naliehavého právneho záujmu je potrebné vziať na zreteľ aj ustanovenie § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti v znení do zmien, ktoré nastali účinnosťou zákona č. 384/2008 Z.z. (ďalej len „zákon č. 162/1995 Z.z.“), v zmysle ktorého právo k nehnuteľnosti, ktoré vzniklo rozhodnutím súdu o neplatnosti právneho úkonu, sa do katastra

nezapíše, ak právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou (v tejto súvislosti poukázal odvolací súd na právne skutočnosti, ktoré nastali po odstúpení od kúpnej zmluvy uzavretej žalovanými 1/ až 3/). Zistenie, že práva k spornej nehnuteľnosti sa dotýka ďalšia právna zmena v zmysle ustanovenia § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. znamená, že právo prípadne vzniknuté rozhodnutím súdu („obnovené“ spoluvlastníctvo kupujúcich – žalovaných 1/ a 2/) by nebolo možné zapísať do katastra nehnuteľností. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. v takomto prípade preto nie je daný a tento nedostatok predstavuje samostatný a prvoradý právny dôvod pre zamietnutie žaloby. So zreteľom na nepreukázanie naliehavého právneho záujmu sa nezaoberal hmotnoprávnou stránkou napadnutého rozsudku z hľadiska skúmania platnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 a § 224 ods. 2 O.s.p.

Na dovolanie žalobcov 1/ až 3/ Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 23. apríla 2009 sp. zn. 3 Cdo 224/2008 napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Dovolací súd rozsudok zrušil z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia, zaťažujúcim konanie tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Odvolaciemu súdu vytkol, že v odôvodnení svojho rozhodnutia akcentoval iba jedno hľadisko – nemožnosť zápisu do katastra nehnuteľností záznamom, pretože právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu bolo potrebné v odôvodnení rozsudku vysvetliť úvahy súdu aj z ďalších hľadísk – prečo [aj s prihliadnutím na to že, vykonanie zápisu do katastra záznamom podľa § 34 zákona č. 162/ 1995 Z.z. má len evidenčný charakter, ktorý súčasne nemá vplyv na vznik, zmenu ani zánik práva k nehnuteľnosti (porovnaj tiež R 18/2004)] nebolo možné naliehavý právny záujem žalobcov na určení neplatnosti odstúpenia žalovaných 1/a 2/ od kúpnej zmluvy v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p., vyvodzovať z charakteru ich žaloby ako procesného nástroja vytvárajúceho pevný základ pre vyriešenie ďalších sporných otázok účastníkov. Odvolací súd ponechal nezodpovedanú aj otázku, či neplatnosť odstúpenia od kúpnej zmluvy – so zreteľom na individuálne okolnosti daného prípadu – môže byť zodpovedaná v prejednávanej veci alebo či musí (a môže) byť vyriešená v inom konaní iniciovanom žalobcami, v ktorom sa žalobou domáhajú nahradenia vôle žalovaných 1/ a 2/ previesť z nimi nadobudnutého spoluvlastníckeho podielu predmetných nehnuteľností do spoluvlastníctva žalobcov podiely

požadované vo výzve zo 14. júna 2005 (uvedené konanie je vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 12 C 75/2005).

Krajský súd v Banskej Bystrici po zrušení rozhodnutia Najvyšším súdom Slovenskej republiky rozsudkom zo 4. novembra 2009 sp. zn. 14 Co 123/2009 v spojení s opravnými uzneseniami z 21. januára 2010 sp. zn. 14 Co 123/2009 a z 2. marca 2010 sp. zn. 14 Co 123/2009 zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu o určenie, že odstúpenie od kúpnej zmluvy je neplatné, zamietol. Žalobcom 1/, 2/, 3/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne do 3 dní nahradiť žalovaným 1/, 2/ a 3/ trovy konania vo výške 1 873,96 €. Krajský súd po doplnení dokazovania listinnými dôkazmi dospel k záveru, že žalobcovia nepreukázali naliehavý právny záujem na nimi požadovanom určení neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy podľa § 80 písm. c/ O.s.p., pretože ani v dôsledku určenia neplatnosti tohto právneho úkonu by nedošlo k odstráneniu spornosti vzťahov účastníkov a k predídeniu vzniku ďalších sporov účastníkov ani v spojitosti s ďalším konaním, v ktorom sa žalobcovia domáhajú nahradenia prejavu vôle žalovaných 1/ a 2/ previesť z nimi nadobudnutého spoluvlastníckeho podielu predmetných nehnuteľností do spoluvlastníctva žalobcov podiely požadované vo výzve zo 14. júna 2005. Poukázal na to, že žalovaní 1/, 2/ po tom, ako boli vyzvaní žalobcami na uzavretie kúpnej zmluvy ohľadom spoluvlastníckeho podielu žalovanej 3/ a po zistení, že zo strany žalovanej 3/ bolo porušené predkupné právo ostatných spoluvlastníkov, odstúpili podaním z 29. júna 2005 od kúpnej zmluvy uzavretej so žalovanou 3/. Žalovaná 3/ súhlasila s jednostranným právnym úkonom žalovaných 1/, 2/ a na základe dohody medzi žalovanými došlo v katastri k obnoveniu pôvodného vlastníckeho vzťahu žalovanej 3/, ktorá sa opätovne stala vlastníčkou pôvodného spoluvlastníckeho podielu. V dôsledku obnovenia pôvodného vlastníckeho vzťahu zo strany žalovanej 3/, svedčilo predkupné právo ostatným spoluvlastníkom, nielen žalobcom, na odkúpenie spoluvlastníckeho podielu, ak by bola žalovaná 3/ ponúkla svoj spoluvlastnícky podiel na predaj ostatným spoluvlastníkom. Žalovaná 3/ dňa 27. decembra 2005 uzavrela darovaciu zmluvu s Ľ. M., na základe ktorej došlo k prevodu jej spoluvlastníckeho podielu na Ľ. M.. Žalovaná tým, že neponúkla svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti na predaj ostatným spoluvlastníkom, znovu porušila predkupné právo ostatných spoluvlastníkov v zmysle § 140 Občianskeho zákonníka v spojení s § 40a Občianskeho zákonníka. Keďže nikto zo spoluvlastníkov nenamietal relatívnu neplatnosť tejto darovacej zmluvy, hľadá sa na tento

právny úkon ako na platný, na základe ktorého prešlo vlastníctvo vo výške spoluvlastníckeho podielu žalovanej 3/ na obdarovanú Ľ. M.. Ľ. M. uzavrela so žalovanými 1/, 2/ dňa 25. februára 2006 zmluvu o budúcej zmluve a následne závetom im poručila tento majetok. Ľ. M. zomrela 12. decembra 2006 a na základe osvedčenia o dedičstve zo 16. apríla 2007 žalovaní 1/ a 2/ nadobudli spoluvlastnícke podiely po 34/400 a títo sú zapísaní ako spoluvlastníci nehnuteľností v katastrálnom území Banská Bystrica zapísaných na liste vlastníctva č. X. ako obytný dom súpisné číslo X. na parcele č. X. a parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria vo výmere X. m². Podľa názoru odvolacieho súdu žalobou požadované určenie neplatnosti odstúpenia od pôvodnej kúpnej zmluvy zo 4. mája 2005 by nemalo žiaden vplyv na právne postavenie žalobcov ako aj vo vzťahu k žalovaným, tak aj vo vzťahu k veci, ktorej vlastníctvo je predmetom konania. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil § 142 ods. 1 a § 224 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd pri výpočte odmeny za zastupovanie advokátom vychádzal z § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. na rozdiel od súdu prvého stupňa, ktorý pri výpočte odmeny vychádzal z určenia výšky trhovej ceny obytného domu.

Proti rozsudku odvolacieho súdu v zmeňujúcom výroku podali dovolanie žalobcovia 1/ až 3/, prípustnosť ktorého vyvodzovali z ustanovení § 238 ods. 1 a 2 O.s.p. V dovolaní namietali existenciu tzv. inej vady konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ku ktorej došlo tým, že odvolací súd nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie a nevysporiadal sa s ich námietkami. Nesúhlasili s právnym posúdením veci v otázke existencie naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti odstúpenia od zmluvy (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), pretože žaloba o nahradenie prejavu vôle žalovaných 1/ a 2/ s uzavretím kúpnej zmluvy, ktorá je predmetom iného konania, nerieši a ani nemôže riešiť celý obsah a dosah sporného právneho vzťahu žalobcov a žalovaných. Odvolací súd sa nevysporiadal s tým, či uplatnenie predkupného práva na odkúpenie spoluvlastníckeho podielom mohlo mať nejaký vplyv na odstúpenie žalovaných 1/, 2/ od kúpnej zmluvy. Podľa dovolateľov rozhodnutie o určení neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy predstavuje prekážku pre konanie o nahradenie prejavu vôle žalovaných 1/ a 2/ s uzavretím kúpnej zmluvy, v ktorom si súdy nemôžu predbežne vyriešiť právnu otázku platnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy, pretože v oboch konaniach vystupuje iný okruh účastníkov a konania majú iný skutkový základ. Poukázali na to, že žalovaní 1/, 2/

odstúpením od kúpnej zmluvy zmarili zákonným prostriedkom ich spoluvlastnícke právo, v dôsledku čoho sa ich uplatnené predkupné právo stalo bezcenným. Z uvedených dôvodov žiadali, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, alebo zmenil rozsudok odvolacieho súdu a potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Proti výroku rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania podali dovolanie žalovaní 1/ až 3/ a žiadali rozsudok odvolacieho súdu v tejto časti zrušiť a vec mu v rozsahu zrušenia vrátiť na ďalšie konanie; alternatívne žiadali v tejto časti zmeniť rozsudok odvolacieho súdu a zaviazať žalobcov zaplatiť im náhradu trov konania vo výške 17 612 €. Prípustnosť dovolania vyvodzovali z § 237 O.s.p. a namietali, že postupom odvolacieho súdu im bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) a vo veci rozhodoval nesprávne obsadený senát Krajského súdu v Košiciach (§ 237 písm. g/ O.s.p.). Tvrdili, že po zrušení veci dovolacím súdom bola predmetná vec zapísaná do súdneho registra inému senátu než tomu, ktorý vo veci rozhodoval pred zrušením rozhodnutia dovolacím súdom, čím bolo porušené ich právo na zákonného sudcu a ich právo na spravodlivý proces, keď odvolací súd o náhrade trov konania rozhodol po zrušení prvého rozsudku dovolacím súdom podľa iného ustanovenia ako v prvom rozsudku, bez toho, aby použitie inej právnej normy v rozhodnutí o výške náhrady trov konania zdôvodnil, pričom dovolací súd rozhodnutie o trovách konania nepreskúmal.

Žalobcovia vo vyjadrení k dovolaniu žalovaných žiadali dovolanie žalovaných ako neprípustné odmietnuť a zároveň poukázali na to, že žalovaní v dovolaní neuviedli žiadne konkrétne dôvody, ktoré by prípadne mohli napĺňať niektorú z väd zmätočnosti konania podľa § 237 O.s.p.

Žalovaní sa k dovolaniu žalobcov písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok bez nariadenia dovolacieho pojednávania

(§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že dovolanie žalobcov nie je dôvodné a dovolanie žalovaných nie je prípustné.

I. Žalobcovia 1/ až 3/ podali dovolanie proti zmeňujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej. Prípustnosť ich dovolania vyplýva z § 238 ods. 1 O.s.p.

V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody neposudzuje dovolací súd iba podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť odvolacieho súdu (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd otázkou, či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom či súdom nesprávne obsadeným).

Žalobcovia 1/ až 3/ existenciu procesných v zmysle § 237 O.s.p. netvrdili a procesné vady tejto povahy nezistil ani dovolací súd.

Žalobcovia 1/ až 3/ v dovolaní namietali nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom v otázke naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti odstúpenia od kúpnej

zmluvy (§ 80 písm. c/ O.s.p.) a trvali na tom, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení je daný tým, že len určením neplatnosti odstúpenia žalovaných 1/, 2/ od kúpnej zmluvy môžu dosiahnuť realizáciu ich predkupného práva v konaní o nahradenie prejavu vôle žalovaných 1/, 2/ k uzavretiu kúpnej zmluvy, predmetom ktorej budú spoluvlastnícke podiely nehnuteľností, ktoré označili vo výzve doručenej žalovaným 18. júna 2005 na odkúpenie spoluvlastníckeho podielu a ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy zo 4. mája 2005 uzavretej so žalovanou 3/.

Odvolačný súd na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že žalobcovia 1/ až 3/ nemôžu mať naliehavý právny záujem na určení neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy, nakoľko požadované určenie neplatnosti tohto právneho úkonu by nemalo žiaden vplyv na ich právne postavenie vo vzťahu k žalovaným 1/ až 3/ a vyhovením žalobe by sa nepredišlo vzniku ďalších sporov ani v spojitosti s konaním, ktoré sa vedie o nahradenie prejavu vôle žalovaných 1/ a 2/ uzavrieť so žalobcami 1/ až 3/ kúpnu zmluvu o predaji spoluvlastníckeho podielu. Dovolací súd uvedený právny záver odvolacieho súdu považuje za správny.

V zmysle § 80 O.s.p. návrhom na začatie konania (žalobou) možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä a/ o osobnom stave (o rozvode, o neplatnosti manželstva, o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, o určení rodičovstva, o osvojení, o spôsobilosti na právne úkony, o vyhlásení za mŕtveho), b/ o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva, c/ o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Najvyšší súd Slovenskej republiky už vo svojom predošlom rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 224/2008 a aj krajský súd v napadnutom rozhodnutí podali podrobný výklad opodstatnenosti určovacej žaloby podľa § 80 písm. c/ O.s.p., preto dovolací súd na tento správny a podrobný výklad odkazuje. Zároveň dodáva, že naliehavý právny záujem sa viaže na konkrétny určovací petit (to, čoho sa žalobca v konaní domáha) a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou s daným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu; záver súdu o (ne)existencii

naliehavého právneho záujmu žalobcu predpokladá teda posúdenie, či podaná určovací žaloba je procesne prípustným nástrojom ochrany jeho práva a či snád' spornosť v právnom vzťahu neodstraňuje a len zbytočne vyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné konanie.

Naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení treba skúmať predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním žaloby a konečný zmysel navrhovaného rozhodnutia. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby. Pokiaľ teda súd dospeje k záveru, že tá-ktorá určovací žaloba nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci.

Ako bolo už správne uvedené aj v predošlých rozhodnutiach krajského i dovolacieho súdu za určovaciu žalobu v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. považuje súdna prax aj (žalobcami 1/ až 3/ v prejednávanej veci podanú) žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu. Aj naliehavý právny záujem žalobcov na určení neplatnosti právneho úkonu bolo potrebné skúmať so zreteľom na individuálne okolnosti prípadu, predovšetkým ale so zreteľom na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečný zmysel žalobcami 1/ až 3/ navrhovaného rozhodnutia.

Je nesporné, že v posudzovanej veci otázka osvedčenia naliehavého právneho záujmu žalobcov 1/ až 3/ úzko súvisí s problematikou predkupného práva, lebo žalobcovia 1/ až 3/ v súvislosti s preukazovaním naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení argumentovali tým, že ich cieľom je predísť zámeru žalovaných 1/ až 3/ znemožniť realizáciu práv, ktoré žalobcom 1/ až 3/ vznikli v dôsledku porušenia ich predkupného práva žalovanou 3/.

V zmysle § 140 veta prvá Občianskeho zákonníka ak sa spoluvlastnícky podiel prevádza, majú spoluvlastníci predkupné právo, ibaže ide o prevod blízkej osobe (§ 116, 117).

V uvedenom ustanovení je upravené zákonné predkupné právo, ktoré má vecnoprávny charakter. Ak niektorý zo spoluvlastníkov chce svoj spoluvlastnícky podiel previesť na niekoho iného (cudzie osoby, spoluvlastníka alebo spoluvlastníkov), musí ho najskôr ponúknuť na kúpu všetkým ostatným spoluvlastníkom. Z hľadiska obsahu, účinkov a výkonu treba aj na predkupné právo vyplývajúce z § 140 Občianskeho zákonníka aplikovať (uplatnením analógie legis - § 853 Občianskeho zákonníka) všeobecnú úpravu o predkupnom práve zaradenú do ôsmej časti druhej hlavy druhého oddielu Občianskeho zákonníka (§ 602 až § 606 Občianskeho zákonníka).

Porušenie predkupného práva nemá za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu. V prípade, ak dôjde k porušeniu povinností zo strany spoluvlastníka, ktorý je povinný z predkupného práva, spoluvlastník, ktorý je oprávnený z predkupného práva (§ 140 Občianskeho zákonníka), má na výber, či: a/ sa bude žalobou domáhať vyslovenia relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode podielu zo spoluvlastníka na tretiu osobu (§ 40a Občianskeho zákonníka); jeho žaloba musí v takomto prípade smerovať voči všetkým účastníkom zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu, pri ktorej bolo porušené jeho predkupné právo, lebo tí sú pasívne legitimovaní, b/ sa bude domáhať voči nadobúdateľovi (tretej osobe ako singulárnemu právnomu nástupcovi pôvodného podielového spoluvlastníka), aby mu nadobudnutý spoluvlastnícky podiel ponúkol na kúpu za rovnakých podmienok, za ktorých ich kúpil od pôvodného podielového spoluvlastníka; ak nadobúdateľ jeho výzve nevyhoví, má oprávnený spoluvlastník právo domáhať sa na súde žalobou voči nadobúdateľovi, aby bol nahradený prejav vôle nadobúdateľa; žalobe vyhovujúce rozhodnutie súdu nahradí v tomto prípade chýbajúci zmluvný prejav nadobúdateľa (§ 161 ods. 3 O.s.p.), c/ sa uspokojí s tým, že mu zostáva predkupné právo, avšak už voči nadobúdateľovi. Zákon v uvedených ustanoveniach ponecháva oprávnenému spoluvlastníkovi voľbu, či vôbec, prípadne ktoré z týchto riešení zvolí.

V prejednávanej veci nebolo z hľadiska skutkového sporné, že pri uzatváraní kúpnej zmluvy zo 4. mája 2005 medzi žalovanou 3/ a žalovanými 1/, 2/, keď žalovaná 3/ neponúkla na predaj spoluvlastnícky podiel, ktorý bol predmetom tejto kúpnej zmluvy ostatným spoluvlastníkom, došlo k porušeniu predkupného práva žalobcov 1/ až 3/ v zmysle § 140 Občianskeho zákonníka. Žalobcovia 1/ až 3/ z možností, ktoré má v takom prípade

spoluvlastník, predkupné právo ktorého bolo porušené, v zmysle § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka požiadali nadobúdateľov - žalovaných 1/, 2/ listom doručeným 18. júna 2005, aby im nadobudnutý spoluvlastnícky podiel ponúkli na kúpu za rovnakých podmienok, za ktorých ho od žalovanej 3/ kúpili. Nadobúdatelia na výzvu žalobcov 1/ až 3/ reagovali odstúpením od kúpnej zmluvy z 29. júna 2005, ktoré žalobcovia považujú za neplatné. Následne žalobcovia 1/ až 3/ dňa 4. júla 2005 podali voči žalovaným 1/, 2/ žalobu, ktorou sa domáhajú nahradenia prejavu vôle žalovaných 1/ a 2/ uzavrieť s nimi kúpnu zmluvu ohľadom spoluvlastníckeho podielu, ktorý nadobudli od žalovanej 3/. Žalobcovia 1/ až 3/ podali na súd 16. decembra 2005 predmetnú žalobu, ktorou sa domáhajú voči žalovaným určenia neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy zo 4. mája 2005, ktorou žalovaná 3/ previedla na žalovaných 1/ a 2/ svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že po podaní žaloby predmetné nehnuteľnosti (v rozsahu spoluvlastníckeho podielu, ktorým bolo disponované kúpnu zmluvou uzavretou medzi žalovanými 1/ až 3/) boli následne dotknuté viacerými právnymi skutočnosťami (viď uvedené vyššie), v dôsledku ktorých žalovaní 1/ a 2/ na základe osvedčenia o dedičstve po Ľ. M., ktoré vydala Okresným súdom Banská Bystrica ustanovená súdna komisárka – notárka JUDr. J. N. 16. apríla 2007 pod sp. zn. 25 D 769/2006, Dnot 4/2007, nadobudli spoluvlastnícke podiely každý po 34/400 predmetných nehnuteľností a sú zapísaní ako spoluvlastníci uvedených nehnuteľností v katastri.

Žalobcovia 1/ až 3/ zastávajú názor, že v konaní o nahradenie prejavu vôle žalovaných 1/, 2/ s uzavretím kúpnej zmluvy, nie je možné ako prejudiciálnu otázku riešiť otázku neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy zo 4. mája 2005 vzhľadom k tomu, že v konaní o určenie neplatnosti odstúpenia od zmluvy je iný okruh vecne legitimovaných účastníkov ako v konaní o nahradenie prejavu vôle žalovaných 1/, 2/ s uzavretím kúpnej zmluvy (pasívne legitimovanými sú len nadobúdatelia). Vyriešenie zásadnej otázky neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy je nielen predpoklad pre úspešné uplatnenie práva z titulu porušenia ich predkupného práva žalovanými, predovšetkým by mala viesť k tomu, aby v spore o nahradenie prejavu vôle bol k dispozícii cez predmetnú žalobu vyriešený celý obsah a dosah sporného právneho vzťahu medzi účastníkmi (so zreteľom na následné právne skutočnosti po odstúpení žalovaných 1/, 2/ od zmluvy), lebo jeho špecifiká neumožňujú riešiť otázku platnosti odstúpenia od zmluvy ako otázku predbežnú v žalobe na plnenie, ktorou

je žaloba o nahradenie prejavu vôle. Zároveň uviedli, že podaním predmetnej žaloby o určenie neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy nesledovali cieľ dosiahnuť zápis v katastri nehnuteľností, ale konečným zmyslom navrhovaného rozhodnutia, ktorým bude vyslovená neplatnosť odstúpenia žalovaných 1/, 2/ od kúpnej zmluvy, je dosiahnuť taký právny stav, aby mohli pokračovať v konaní, v ktorom sa domáhajú nahradenia prejavu vôle žalovaných 1/, 2/ s uzavretím kúpnej zmluvy za takých podmienok, ako žalovaní 1/, 2/ uzavreli so žalovanou 3/ a v konečnom dôsledku, aby sa oni stali spoluvlastníkmi spoluvlastníckeho podielu v rozsahu, ktorý uviedli vo výzve adresovanej nadobúdateľom podaním doručeným 18. júna 2005.

So zreteľom na cieľ, ktorý žalobcovia 1/ až 3/ sledujú podaním žaloby a konečný zmysel navrhovaného rozhodnutia, bolo posúdenie existencie naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení neplatnosti odstúpenia žalovaných 1/, 2/ od kúpnej zmluvy zo 4. mája 2005. Určovací žaloba v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. nie je spravidla opodstatnená vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení musí existovať v čase rozhodovania súdu (§ 154 ods. 1 O.s.p.).

Podľa názoru dovolacieho súdu, ak už došlo k porušeniu predkupného práva žalobcov 1/ až 3/ uzavretím kúpnej zmluvy zo 4. mája 2005, na základe ktorej žalovaní 1/, 2/ nadobudli od žalovanej 3/ jej spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach, od ktorej zmluvy nadobúdatelia odstúpili, nemôže byť za tejto situácie daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti tohto odstúpenia a tým na existencii tohto vzťahu, pretože takéto určenie neumožňuje vytvoriť komplexný základ pre vzťahy medzi účastníkmi a tým predísť žalobe na plnenie.

So zreteľom na uvedené, žalobcovia 1/ až 3/ nemôžu mať naliehavý právny záujem na určení neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy, pretože nimi požadované určenie nerieši (vlastnícku) podstatu sporu, ktorý sa snažia predmetnou žalobou vyriešiť. V porovnaní

s existujúcim stavom žalobcovia nemôžu dosiahnuť zmenu svojho právneho postavenia, odstránenie neistoty rozhodujúceho (vlastníckeho) vzťahu žalovaných 1/, 2/, ktorá trvá naďalej aj v prípade vyhovenia žalobe. Správny je preto záver odvolacieho súdu, že určenie neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy nevedie k definitívnemu odstráneniu spornosti vzťahu žalobcov a žalovaných. Určenie neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy má pre žalobcov len predbežný charakter a má (môže) slúžiť pre účely iného súdneho konania (o určenie vlastníctva).

Z uvedeného možno vyvodit', že otázka neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy, vyriešenia ktorej sa žalobcovia 1/ až 3/ domáhajú predmetnou žalobou, má povahu iba predbežnej otázky vo vzťahu k žalobe o nahradenie prejavu vôle žalovaných 1/, 2/ previesť z nimi nadobudnutého spoluvlastníckeho podielu predmetných nehnuteľností do ich spoluvlastníctva podiely uvedené vo výzve zo 14. júna 2005. Na vyriešení takejto predbežnej otázky v samostatnom konaní nemôžu mať žalobcovia naliehavý právny záujem.

Podľa názoru dovolacieho súdu žalobcovia 1/ až 3/ na ochranu svojich práv zvolili procesne neprípustnú určovaciu žalobu, preto správne odvolací súd nepristúpil k posúdeniu jej opodstatnenosti. Keďže žalobcom 1/ až 3/ sa v dovolacom konaní nepodarilo spochybnit' správnosť právneho posúdenia veci odvolacím súdom, dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. uplatnili neopodstatnene.

Žalobcovia 1/ až 3/ v dovolaní namietajú tiež tzv. inú vadu konania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. Ich námietky boli založené na tom, že odvolací súd v rozhodnutí nedostatočne vysvetlil svoje právne úvahy a riešenia právnych otázok. K tomu treba uviesť, že z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva síce povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, avšak len potiaľ, pokiaľ majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, I. ÚS 352/06, II. ÚS 220/08, III. ÚS 12/07, IV. ÚS 163/08). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

Odôvodnenie odvolacieho rozsudku obsahuje nielen stručné zhrnutie odvolacích námietok žalobcov 1/ až 3/ a spôsob, ako sa s nimi odvolací vysporiadal, ale aj primerané právne posúdenie (a to aj v otázke preukázania naliehavého právneho záujmu žalobcov 1/ až 3/ na podaní žaloby podľa § 80 písm. c/ O.s.p.). Vychádzajúc z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vydaného v danej veci dospel dovolací súd k záveru, že právo žalobcov 1/ až 3/ na riadne odôvodnenie porušené nebolo.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. nie je daný a keďže neboli zistené ani ďalšie dôvody uvedené v § 241 ods. 2 O.s.p., ktoré by mali za následok nesprávnosť žalobcami 1/ až 3/ dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci samej, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietol.

II. Žalovaní 1/ až 3/ napadli dovolaním výrok rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania. V tejto časti smeruje dovolanie žalovaných proti rozhodnutiu, ktoré je síce súčasťou rozsudku odvolacieho súdu, má ale charakter uznesenia a tento charakter nestráca, i keď rozhodnutie o trovách s meritórnym rozhodnutím vo veci súvisí a je do neho pojaté (§ 167 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania treba prípustnosť dovolania žalovaných proti nemu smerujúceho posudzovať podľa ustanovení, ktoré vymedzujú, kedy je prípustné dovolanie proti uzneseniu (§ 239 O.s.p.). Z ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. ale vyplýva, že dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu o trovách konania je procesne neprípustné.

So zreteľom na obsah dovolania žalovaných a tiež zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/, h/ O.s.p. dovolatelia nenamietali a v dovolacom konaní ich existencia nevyšla najavo. Prípustnosť ich dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

Podľa názoru dovolateľov im v konaní bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že odvolací súd rozhodol bez dostatočného odôvodnenia rozhodnutia, čím porušil ich právo na spravodlivé konanie a tiež tým, že ich na pojednávaní nepoučil v zmysle § 213 ods. 2 O.s.p., aby sa vyjadrili k možnému použitiu iného ustanovenia právneho predpisu (§ 11 ods. 1 písm. a/ O.s.p vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), ktoré bolo rozhodujúce pre výpočet odmeny advokáta za zastupovanie. Uvedená vada, aj keby k nej došlo, nezakladá vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p. a prípustnosť dovolania.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) sa rozumie procesne nesprávny postup súdu priečiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných práv účastníka občianskeho súdneho konania. Dovolací súd z obsahu spisu nezistil, že by konanie pred súdmi nižších stupňov bolo postihnuté procesnou vadou, znemožňujúcou žalovaným realizáciu jeho procesných práv.

Pokiaľ žalovaní namietajú nedostatky týkajúce sa odôvodnenia dovolaním napadnutého výroku rozsudku odvolacieho súdu (nepreskúmateľnosť), treba uviesť, že nie každá procesná nesprávnosť, ku ktorej dôjde v priebehu občianskeho súdneho konania, je relevantná z hľadiska procesnej prípustnosti dovolania. S niektorými najzávažnejšími, taxatívne vymenovanými procesnými vadami, ktoré zakladajú zmätočnosť, spája Občiansky súdny poriadok priamo prípustnosť dovolania (viď § 237 O.s.p.); vady tejto povahy sú zároveň aj prípustným dovolacím dôvodom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p.). Niektorým vadám inej procesnej povahy majúcim za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (s tzv. iným vadám konania) pripisuje Občiansky súdny poriadok význam v tom zmysle, že ich považuje za relevantný dovolací dôvod (viď ustanovenie § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ktorý možno uplatniť v dovolaní, ale len pokiaľ je procesne prípustné. Uznesením občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo odporučené

uverejniť v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. augusta 1997 sp. zn. 2 Cdo 5/1997, v ktorom tento súd dospel k právnenému názoru, že „konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) aj vtedy, ak odvolací súd svoj právny záver riadne neodôvodnil, takže jeho rozsudok zostal nepreskúmateľný“. Tento rozsudok bol v uvedenej zbierke publikovaný ako R 111/98. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu je názor zaujatý v uvedenom judikáte plne opodstatnený aj v prejednávanej veci. Právna kvalifikácia nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia súdu nižšieho stupňa ako dôvodu zakladajúceho (len) tzv. inú vadu konania pritom vyplýva aj z ďalších rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 140/2009, 2 M Cdo 18/2008, 3 Cdo 249/2008, 3 Cdo 9/2009, 3 Cdo 290/2009, 3 Cdo 338/2009 a 5 Cdo 290/2009). Preto sama skutočnosť, že v konaní prípadne došlo k procesnej vade tejto povahy (nepreskúmateľnosť rozhodnutia), nemôže v danom prípade založiť prípustnosť dovolania žalovaných, lebo nejde o vadu v zmysle § 237 O.s.p.

K ďalšej námietke žalovaných, že odvolacím súdom neboli poučení v zmysle § 213 ods. 2 O.s.p. o možnosti použitia iného ustanovenia vyhlášky č. 655/2004 Z.z. pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta, dovolací súd túto námietku nepovažuje za opodstatnenú; je toho názoru, že postup súdu pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania nepodlieha takejto poučovacej povinnosti.

Dovolatelia tiež namietajú, že konanie je postihnuté vadou podľa § 237 písm. g/ O.s.p., pretože bolo porušené ich právo na zákonného sudcu garantované v článku 48 ods. 1 Ústavy SR, keď po zrušení prvého rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. apríla 2008 sp. zn. 14 Co 58/2008 najvyšším súdom, vec bola na Krajskom súde v Banskej Bystrici zapísaná do súdneho registra inému senátu než tomu, ktorý vo veci rozhodoval pred jeho zrušením najvyšším súdom, čo je v rozpore s článkom 48 ods. 1 Ústavy SR a s § 152 ods. 3 vyhlášky č. 543/2005 Z.z.

Uvedenú námietku žalovaných dovolacích súd nepovažuje za dôvodnú, pretože postup Krajského súdu v Banskej Bystrici pri zapisovaní veci po jej zrušení najvyšším súdom bol v súlade s Rozvrhom práce tohto súdu na rok 2009. Z obsahu spisu vyplýva, že v pôvodnom senáte 14 Co, v zložení JUDr. Mária Podhorová, JUD. Oľga Maľová, Mgr. Ema Novodomcová, ktorý rozhodol vo veci 15. apríla 2008, sudcom spravodajcom bola JUDr. Oľga Maľová. Po zrušení tohto rozsudku najvyšším súdom, vec sa vrátila na rozhodovanie Krajskému súdu v Banskej Bystrici 22. mája 2009 a bola zapísaná do registra 14 Co. Keďže podľa Rozvrhu práce na rok 2009 JUDr. Oľga Maľová už v tomto senáte nebola zaradená, vec rozhodoval senát 15 Co, v ktorom bola JUDr. Maľová zaradená v roku 2009, v zložení JUDr. Jaroslav Mikulaj, JUDr. Oľga Maľová, JUDr. Jozef Hrabovský, ktorý aj v danej veci rozhodol. Z uvedeného je zrejmé, že Krajský súd v Banskej Bystrici postupoval pri zápise veci zrušenej najvyšším súdom v súlade s Rozvrhom práce tohto súdu na rok 2009, súd nebol nesprávne obsadený, preto k vade podľa § 237 písm. g/ O.s.p. nedošlo.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie žalovaných 1/ až 3/ procesne neprípustné, preto ho podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

III. V dovolacom konaní neboli žalobcovia 1/ až 3/ procesne úspešní a vznikla im povinnosť nahradiť trovy procesne úspešným účastníkom tohto konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovaní v dovolacom konaní nepodali návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania, preto im súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Žalovaní 1/ až 3/, ktorí napadli dovolaním len výrok o trovách konania, neboli v dovolacom konaní ohľadom svojho dovolania procesne úspešní a vznikla im povinnosť nahradiť trovy procesne úspešným žalobcom (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobcovia v dovolacom konaní podali vyjadrenie k dovolaniu žalovaných, trovy dovolacieho konania za tento úkon nežiadali, preto im súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. decembra 2012

JUDr. Daniela S u ě a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková